

Med sorgen og klagen hold måde

Tekst: N. F. S. Grundtvig 1844 og 1864

H. Colding-Jørgensen 2007

Skrevet 30. 12. 2007 H. Colding-Jørgensen

1 Med sorgen og klagen hold måde!
Du mindes den hellige dåb
og Himmerigs bord af Guds nåde.
Tilegn dig Guds herligheds håb!

2 Hvi gemmer du støvet i kiste,
hvi rister du navnet i sten,
når ikke i troen du vidste,
at vågne skal slumrende ben!

3 Lad legemet kun sig udhvile
og fattes med synet al sans!
Det skal dog opvågne og smile,
skal skinne og skues i glans.

4 Så kornet utallige gange
har fundet sin død under muld,
opstod dog i bølgende vange
og skinned i solen som guld.

5 Så lagdes din frelser i dvale,
men ved du ej, hvor han er nu?
Han troner i Himmerigs sale
og husker, ved støv hænger du.

6 O, glem ej, at hytten, som hælder,
som raver og synker i grus,
sin brøst vel med rette undgælder,
men bygtes dog til et gudshus!

7 Guds ord det går aldrig af minde,
det hørtes og troedes der,
og tit har de leget derinde,
små-englene, Gud haver kær.

8 Når under de rødmende skyer
der stødes i Himlens basun,
for gravfolket morgenen gryer,
sig rejser Guds faldne paulun.

9 Lyksaligste af alle dage,
o muld, når af dig myldrer frem
Guds billeder alle så fage^[1],
når Gud henter børnene hjem!

1 hurtigt

Aurelius Prudentius Clemens 4. årh.
N.F.S. Grundtvig 1844 og 1864.